

PRACOVNÍ PORADA KRAJSKÉHO ÚŘADU ZLÍNSKÉHO KRAJE PRO PRACOVNÍKY ÚSEKU OVĚŘOVÁNÍ

Zlín, březen 2018

1. Legalizace podpisu na vícejazyčných listinách/formulářích.

(související přílohy č. 1a – c)

Je-li legalizován podpis na listině, která je psána v jiném než českém nebo slovenském jazyce a není-li současně předložena v úředně ověřeném překladu do jazyka českého, legalizace se neprovede.

V případě listin v příloze 1a - 1c se jedná o dvojjazyčné listiny, kde jednotlivé jazykové verze jsou horizontálně či vertikálně odděleny, avšak k těmto listinám není připojen úřední překlad cizojazyčné verze do českého jazyka (překlad do cizího jazyka vyhotovil např. sám žadatel o legalizaci podpisu, případně soukromá firma či agentura).

Legalizaci podpisu na listinách připojených v příloze 1a – 1c proto nelze provést, a to s odkazem na ustanovení § 10 odst. 4 zákona o ověřování. Legalizaci podpisu v těchto případech nelze provést ani za předpokladu, že by konkrétní listina obsahovala dva podpisy (přičemž každý by se vztahoval k jedné jazykové verzi) a ověřovací doložka pro legalizaci by byla umístěna u podpisu u české verze textu. Zároveň není možno legalizovat podpis, který se vztahuje k české verzi textu, a cizojazyčnou verzi textu přeškrtnout.

Problematiku legalizace podpisu na vícejazyčných listinách řeší bod 2. Informace MV č. 9/2007 ze dne 20. září 2007.

2. Umístění ověřovací doložky na listině

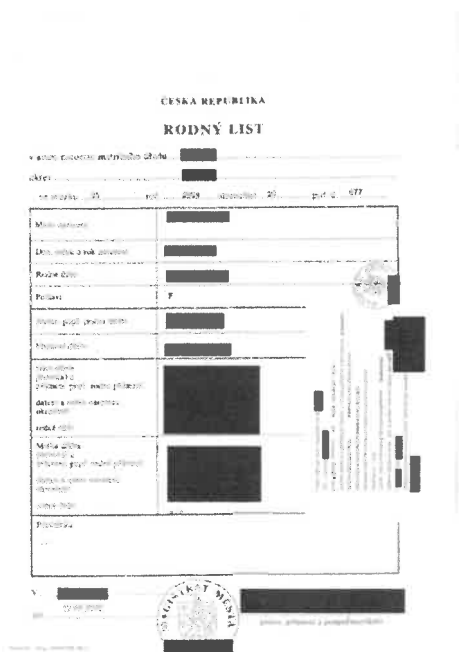
Legalizace se vyznačí na listině, na které je legalizován podpis, formou ověřovací doložky. Jestliže se soubor listin při legalizaci pevně spojuje do svazku, spojí se sešitím, které se přelepí. Přelepka se opatří otiskem úředního razítka z obou stran tak, že část otisku úředního razítka je otištěna na listině. Není-li na listině, na které je legalizován podpis, dostatek místa pro vyznačení ověřovací doložky, vyznačí se ověřovací doložka na samostatném listu papíru pevně spojeném s listinou způsobem uvedeným v § 3 odst. 2 vyhlášky č. 36/2006 Sb., o ověřování shody opisu nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu, ve znění pozdějších předpisů.

V případě, že je legalizován podpis na cizojazyčné listině, ke které je připojen úředně ověřený překlad do českého jazyka, měla by být doložka pro legalizaci vyznačena na této listině, a to co nejbližší podpisu, který je legalizován (nesmí však zasahovat do textu listiny, např. jej zakrývat apod.). Doložka pro legalizaci by měla být umístěna pod podpisem, případně vedle podpisu, který je legalizován, za předpokladu, že je zde pro její vyznačení dostatek místa. Není-li, pak bude doložka vyznačena na druhé straně listiny (je-li prázdná). V případě, že ani toto nelze, bude doložka vyznačena na samostatném listu papíru, který bude připojen k celému svazku způsobem uvedeným ustanovení § 3 odst. 2 vyhlášky č. 36/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Jako příklad lze použít listiny obsažené v přílohách 1a - 1c:

Na každé z listin obsažených v příloze č. 1a a 1b (za předpokladu, že budou opatřeny úředními překlady do českého jazyka) bude vyhotoven vždy pouze jeden podpis žadatele. Doložka pro legalizaci bude vyznačena způsobem uvedeným shora a za provedení legalizace bude vybrán správní poplatek ve výši 30 Kč.

Na listině obsažené v příloze č. 1c (za předpokladu, že bude opatřena úředním překladem do českého jazyka) budou vyhotoveny dva podpisy žadatele. Doložky pro legalizaci budou vyznačeny pod textem (příp. na druhé straně této listiny) a bude vybrán správní poplatek ve výši 60 Kč [dle položky 5 písm. a) sazebníku uvedeného v příloze zákona o správních poplatcích, se správní poplatek ve výši 30 Kč vybírá za každý podpis]. V daném případě listina obsahuje dva podpisy, dvě ověřovací doložky pro legalizaci a správní poplatek je tedy třeba vybrat násobkem, tj. 2x 30 Kč. Na závěr pro úplnost doplňujeme, že ověřovací doložka by neměla zasahovat do textu (obsahu) listiny, která je vidimována, nebo na které je legalizován podpis, ani obsah této listiny zčásti nebo zcela zakrývat (viz obrázek – ukázky nesprávného umístění ověřovací doložky).

3. Legalizace podpisu, který je vyhotoven jinými písmeny, než písmeny latinské abecedy

Legalizace se neprovede, je-li podpis vyhotoven jinými písmeny, než písmeny latinské abecedy. Zákon o ověřování nestanoví, jakými písmeny latinské abecedy (velká či malá, psací či tiskací) má být podpis žadatele na listině proveden. Stanoví pouze, že tento podpis nesmí být proveden jinými písmeny, než písmeny latinské abecedy.

Ministerstvo vnitra v současné době připravuje novelu zákona o ověřování, kde by měl být nově definován pojem „podpis“ tak, aby byly ošetřeny ty situace, kdy se žadatel podepíše např. vlnovkou, parafou, apod. Podpis hůlkovým písmem lze považovat za podpis provedený písmeny latinské abecedy, neboť zákon o ověřování nestanoví, že by podpis měl být vyhotoven psacími písmeny. Ministerstvo vnitra zároveň nepředpokládá zrušení ustanovení § 13 písm. b) zákona o ověřování. V případě, že podpis na listině bude vyhotoven jinými písmeny, než písmeny latinské abecedy, doporučujeme, aby se žadatel obrátil na notáře, neboť notářský řád provedení legalizace takového podpisu nevyklučuje.

4. Legalizace podpisu osoby, která v mezidobí změnila příjmení

Legalizací se ověřuje, že žadatel listinu před ověřující osobou vlastnoručně podepsal nebo podpis na listině uznal za vlastní. Žadatel o legalizaci, popřípadě svědci, jde-li o legalizaci podle § 10 odst. 5 zákona o ověřování, předloží k prokázání své totožnosti platný doklad, taxativně stanovený v ustanovení § 18 zákona o ověřování.

V praxi může nastat případ, že žadatel o legalizaci, např. Jan Procházka, požádá o legalizaci svého podpisu uvedeného na kupní smlouvě, která byla sepsána před pěti lety, kdy užíval příjmení Novák. Svoji totožnost prokazuje platným dokladem s příjmením Procházka, avšak nyní uznává svůj podpis (Novák), uvedený na listině, za vlastní. Stejně tak může nastat případ, kdy žena (Svobodová) po uzavření manželství užívá společné příjmení (Holá) a nyní požaduje provedení legalizace podpisu na listině, která byla podepsána před 2 lety, kdy užívala příjmení Svobodová. Zákon o ověřování ani vyhláška č. 36/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, postup při provedení legalizace v těchto případech neřeší. Aby se předešlo případným následným sporům, doporučujeme v těchto situacích postupovat následujícím způsobem.

Ustanovení § 3 správního řádu stanoví, že *správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti*. Žadatel o provedení legalizace je povinen předložit k prokázání své totožnosti doklad uvedený v ustanovení § 18 zákona o ověřování. V případě, že tento doklad obsahuje zároveň „dřívější“ podobu příjmení žadatele o legalizaci, již není třeba po žadateli vyžadovat další doklady ani uvedenou skutečnost nijak dále ověřovat (ověřující osoba nemá důvodné pochybnosti o stavu věci). V případě, že doklad podle ustanovení § 18 zákona o ověřování „dřívější“ podobu příjmení žadatele neobsahuje, a ověřující osoba si zároveň nemůže tuto skutečnost ověřit v příslušném informačním systému, žadatel předloží ověřující osobě jiný doklad (veřejnou listinu) osvědčující „změnu“ příjmení - v případě užívání společného příjmení po uzavření manželství postačí originál či úředně ověřená kopie oddacího listu, v případě změny příjmení ve správním řízení postačí originál či úředně ověřená kopie rozhodnutí o povolení změny příjmení, případně originál či úředně ověřená kopie matričního dokladu, ze kterého bude tato změna patrná.

Vzor provedení zápisu do ověřovací knihy v případě legalizace podpisu osoby,
která změnila příjmení

1. Do sloupce 3 ověřující osoba uvede aktuální příjmení žadatele dle předloženého dokladu a zároveň zde uvede, že žadatel v době podpisu užíval příjmení „Novák“ (v době provedení legalizace užívá příjmení Procházka, což dokazuje platným dokladem).

3.
Jméno/a a příjmení, datum a místo narození žadatele, popřípadě svědků (jde-li o legalizaci)
<i>Jan Procházka, nar. 1. 1. 1980 Beroun V době podpisu užíval příjmení „Novák“.</i>

2. Do sloupce 5 ověřující osoba uvede, jaký doklad dle § 18 zákona o ověřování pan Procházka předložil k legalizaci a dále údaj o tom, na základě jakého dokladu byla ověřena „dřívější“ podoba příjmení žadatele

5.
Druh a číslo dokladu, na základě kterého byly zjištěny údaje uvedené ve sloupci 3 a 4
<i>OP č. 123456789 dřívější příjmení žadatele ověřeno z AISEO / oddacího listu vydaného (úřad) ... dne ... / potvrzení o změně údajů zapisovaných do OP č. ... / rozhodnutí o změně příjmení vydaného (úřad)... dne ... právní moc... aj.</i>

3. Do sloupce 6 se žadatel podepíše současným příjmením (příp. jménem a příjmením), které je aktuálně povinen v úředním styku užívat, tj. *Procházka*. Je nám známo, že některé ověřující osoby zároveň žadatele vyzývají, aby kromě „současného“ podpisu, do sloupce 6 vyhotovil i „dřívější“ podpis, který uznává za vlastní. Byť by se tento postup mohl v těchto případech jevit jako opodstatněný, není pro něj právní opora (žadatel je povinen v úředním styku užívat současné příjmení, tudíž se i tímto příjmením podepisovat).

4. Ve sloupci 7 ověřující osoba vyznačí, že *podpis na listině byl uznán za vlastní*.

Vyplnění ověřovací doložky

Do ověřovací doložky se uvede vždy současné (aktuální) příjmení žadatele. Dále je, dle našeho názoru, možné do ověřovací doložky uvést i „dřívější“ příjmení žadatele, a to např. v podobě „Procházka, dř. Novák“. Tento doporučený postup je možné aplikovat pouze tehdy, umožňuje-li to technické vybavení úřadu.

OVĚŘOVACÍ DOLOŽKA PRO LEGALIZACI	
Podle ověřovací knihy Městský úřad Kolín poř. č. legalizace 1/2017 ~~vlastnoručně~~ ~~podepsal*~~ uznal podpis na listině za vlastní*	
Jan Procházka, dř. Novák, 1. 1. 1980 Beroun ..... jméno/a, příjmení, datum a místo narození žadatele Slunečná 123, Praha 4 ..... adresa místa trvalého pobytu* ~~adresa~~ ~~místa~~ ~~pobytu~~ ~~na~~ ~~území~~ ~~České republiky*~~ ~~adresa~~ ~~bydliště~~ ~~mimo~~ ~~území~~ ~~České republiky*~~	
OP č. 123456789 ..... druh a číslo dokladu, na základě kterého byly zjištěny osobní údaje, uvedené v této ověřovací doložce	
V Kolíně dne 1. 1. 2017 Jana Malá ..... Jméno/a a příjmení ověřující osoby, která legalizaci provedla (nebo otisk jmenovky)	
Otisk úředního razítka a podpis ověřující osoby 	

Závěr

Legalizaci podpisu (uznání podpisu za vlastní) osoby, která v mezidobí změnila příjmení, je možné provést po ověření skutečnosti, že se jedná o stejnou osobu (viz výše). Při zápisu do ověřovací knihy a doložky doporučujeme postupovat způsobem uvedeným shora. Zdůrazňujeme přitom, že ve sloupci 6 v ověřovací knize se žadatel podepíše svým aktuálním příjmením, tj. příjmením, které je povinen aktuálně užívat. Žadatele není možno nutit k vyhotovení podpisu „dřívějšího“ vedle podpisu aktuálního do ověřovací knihy.

5. Osvobození držitelů průkazu ZTP a ZTP/P od správního poplatku za provedení legalizace

Podle bodu 3. ustanovení „Osvobození“ k položce 5 sazebníku zákona o správních poplatcích, jsou od správního poplatku podle písmene a) této položky osvobozeni **občané** se zvlášť těžkým zdravotním postižením, kteří jsou držiteli průkazu ZTP nebo ZTP/P. Vzhledem k tomu, že uvedené osvobození přiznává zákonodárce „občanům“, domníváme se, že toto osvobození nelze přiznat v případě, kdy držitel průkazu nevystupuje jako občan, tedy jako fyzická osoba, ale jako osoba právnická (např. požaduje legalizaci jako jednatel společnosti).

6. Vidimace souboru listin

V případě vidimace souboru listin může nastat několik různých situací. Obecně může být předložen svazek listin, který obsahuje stejný druh listin (všechny listiny ve svazku jsou prvopisy), dále může být předložen svazek listin, který obsahuje různé druhy listin (součástí svazku jsou prvopisy, ověřené kopie, atd.). Zároveň může být předložen svazek listin, kdy vidimaci některé z listin v tomto svazku není možné ze zákona provést (např. jedna z listin ve svazku obsahuje plastické razítko, součástí svazku je prostá fotokopie listiny, aj.).

Vidimace souboru listin

K vidimaci je předložen soubor listin, které jsou pevně spojeny předepsaným způsobem do svazku, např.

a) originál cizozemského rodného listu (2 strany) + originál překladu (2 strany)

- ve svazku je obsažen stejný druh listin (prvopisy), žadatel požaduje vidimaci **úplnou**

→ listina bude opatřena jednou ověřovací doložkou

(úplná kopie / 4 ze 4 / prvopis)

- ve svazku je obsažen stejný druh listin (prvopisy), žadatel požaduje vidimaci např. pouze 2 stran originálu RL

→ listina bude opatřena jednou ověřovací doložkou

(částečná kopie / 2 ze 4 / prvopis)

b) rodný list v podobě již ověřené vidimované listiny (1 strana) + originál překladu (2 strany)

- ve svazku jsou obsaženy různé druhy listin, žadatel požaduje vidimaci **úplnou**

→ ověřující osoba provede ověření tím způsobem, že jedna ověřovací doložka bude umístěna na kopii rodného listu a bude v ní uvedeno, že vidimovaná listina se doslova shoduje s listinou, z níž byla pořízena, a že tato listina je již ověřenou vidimovanou listinou (úplná kopie / 1 z 1 / již ověřená vidimovaná listina); druhá ověřovací doložka bude umístěna na kopii originálu překladu a bude v ní uvedeno, že vidimovaná listina se doslova shoduje s listinou, z níž byla pořízena, a že tato listina je prvopisem (úplná kopie / 2 ze 2 / prvopis). Vidimované listiny se poté spojí předepsaným způsobem do svazku (tj. sešitím, které se přelepí a z obou stran opatří otiskem úředního razítka tak, aby část razítka byla otištěna na přelepce a část na listině).

- ve svazku jsou obsaženy různé druhy listin, žadatel požaduje vidimaci např. pouze již ověřené kopie RL bez překladu

→ listina bude opatřena jednou ověřovací doložkou (úplná kopie / 1 z 1 / již ověřená vidimovaná listina)

c) *prostá kopie rodného listu (1 strana) + originál překladu (2 strany)*

- ověřující osoba může provést pouze vidimaci originálu překladu (*úplná kopie / 2 ze 2 / prvopis*), prostá kopie rodného listu ze zákona vidimována být nemůže (rozpor s ust. § 9 písm. h) zákona o ověřování)
- současně jsme toho názoru, že není možné, aby ověřující osoba kopii prosté kopie rodného listu připojila k ověřené kopii překladu předepsaným způsobem do svazku (tj. sešila, sešití přelepila a přelepku opatřila otiskem úředního razítka z obou stran); uvedený postup by byl zavádějící a nesrozumitelný pro úřady, kterým by byla taková listina předkládána
- ze shora uvedeného vyplývá, že pokud žadatel bude požadovat ověření celého svazku, jehož součástí je i prostá fotokopie listiny, a spojení těchto listin předepsaným způsobem do svazku, ověřující osoba vidimaci neprovede s odkazem na ustanovení § 9 písm. h) zákona o ověřování)

d) *originál rodného listu (2 strany) + doložka Apostille s plastickým razítkem (1 strana) + originál překladu (2 strany) = soubor listin o celkem 5 stranách*

- součástí svazku je listina obsahující plastické razítko;
- postup analogicky dle písm. c), neboť součástí svazku listin je listina, kterou ze zákona nelze vidimovat (§ 9 písm. e) zákona o ověřování) - v případě, že bude žadatel trvat na vidimaci celého svazku, doporučujeme jej odkázat na notáře
- v případě, že by žadatel požadoval vidimaci pouze některých listin z tohoto svazku, např.:
  - 1) pouze RL bez listu, který obsahuje doložku Apostille a bez úředního překladu
→ *úplná kopie / 2 ze 2 / prvopis*
  - 2) rodného listu bez doložky Apostille, ale s úředním překladem
→ *úplná kopie / 4 ze 4 / prvopis*

Ministerstvo vnitra v této věci již upozornilo Ministerstvo spravedlnosti, že překladatelé mnohdy spojují úřední překlad cizozemské listiny s její prostou kopií, tj. postupují v rozporu s ustanovením § 14 odst. 2 vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů.

Upozorňujeme, že poslední stranu svazku, na které je vyznačeno provázání a svázání provázkem, opatřené přelepky a otisky razítka (notáře, tlumočnicka), případně je zde vyznačeno sešití a přelepení přelepku (úřadu, notáře...), je třeba považovat za stranu, která obsahuje text a je nedílnou součástí předloženého souboru listin.

Příklad č. 1

K vidimaci je předložen soubor listin, kdy první listinou ve svazku je originál úředního překladu rodného listu, druhou listinou ve svazku je již ověřená vidimovaná listina (cizozemský rodný list). Z druhé strany této ověřené kopie rodného listu je vyznačen originál razítka tlumočnicka (tj. úřední překlad byl k úředně ověřené kopii cizozemského rodného listu připojen přelepky, tlumočnickou šňůrou apod.).

Jsmo toho názoru, že v souladu se shora uvedenými pravidly pro vidimaci souboru listin je třeba umístit na takovou listinu celkem 3 ověřovací doložky. První z nich bude umístěna na kopii originálu překladu (*úplná kopie / 1 z 1 / prvopis*), druhá doložka bude umístěna na kopii již ověřené kopie rodného listu (*úplná kopie / 1 z 1 / již ověřená vidimovaná listina*) a třetí doložka bude umístěna na kopii poslední strany svazku s tlumočnickým razítkem (*úplná kopie / 1 z 1 / prvopis*). Listiny poté budou pevně spojeny předepsaným způsobem do jednoho

svazku (tj. opatřeny sešitím, které se přelepí a přelepka se z obou stran opatří otiskem úředního razítka).

Příklad č. 2

K vidimaci je předložen soubor listin, který je předkládán v podobě již ověřené listiny o 5 stranách (vidimaci svazku provedl např. notář - svazek je opatřen přelepkami, otisky razítka notáře a ověřovací doložkou). Pro účely další vidimace ověřující osoba takový předložený svazek posuzuje jako již ověřenou vidimovanou listinu. V případě, že žadatel bude požadovat úplnou vidimaci tohoto svazku, ověřující osoba vyznačí v ověřovací doložce, že se jedná o *úplnou kopii (5 z 5 / již ověřená vidimovaná listina)*.

Současně se tímto ruší bod 3. Informace č. 5/2008, který se týká vidimace listin tvořících svazek dokumentů.

7. Viditelné zajišťovací prvky, jenž jsou/nejsou součástí obsahu právního významu listiny

Pokud lze viditelný zajišťovací prvek v konkrétním případě považovat pouze za kvalitativní znak použitého papíru, například ozdobného charakteru, nebo za prvek bez obsahové souvislosti se záznamem na tomto listu zachyceném (například jde-li o znak výrobce papíru, apod.), je dle našeho názoru vidimaci možno provést. Je-li však viditelný zajišťovací prvek součástí určitého typu záznamu, jinými slovy, má-li zajišťovací prvek význam z hlediska obsahu písemnosti, tj., je součástí obsahu právního významu této listiny, vidimaci lze provést pouze za podmínek stanovených v ustanovení § 9 písm. c) a d) zákona o ověřování.

Zde je nezbytné zdůraznit, že ověřující osoby by měly vždy pečlivě zvažovat, zda daný viditelný zajišťovací prvek opravdu není součástí obsahu právního významu listiny, což se ve většině případů může jevit jako velmi problematické. Pokud si ověřující osoba není danou skutečností jistá, doporučujeme daný zajišťovací prvek vyhodnotit vždy jako prvek, jenž je součástí obsahu právního významu listiny (tj. listina obsahuje viditelný zajišťovací prvek, jenž je součástí obsahu právního významu listiny).

Viditelným zajišťovacím prvkem, který podle názoru Ministerstva vnitra není součástí obsahu právního významu listiny, jsou například *holografické přelepky svazku listin* (jedná se o samolepky, které slouží výhradně k pouhému technickému spojení svazku listin – listiny jsou spojeny sešitím, které je přelepeno samolepkou a opatřeno otiskem razítka z obou stran).

8. Viditelné zajišťovací prvky – odlišná úprava v zákoně o ověřování a v notářském řádu

Problematiku vidimace listin opatřených viditelnými zajišťovacími prvky upravuje pouze zákon o ověřování. Zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), tuto problematiku vůbec neřeší. Nejedná se o nesoulad uvedených právních předpisů. Každý z těchto právních předpisů upravuje ověřovací činnost jiných „ověřujících“ subjektů.

Ověřovací doložka obsahuje údaj o tom, zda listina, ze které je vidimovaná listina pořízena, obsahuje viditelný zajišťovací prvek, jenž je součástí obsahu právního významu této listiny, například hologram. Vidimace se neprovede, je-li předložená listina, z níž je vidimovaná listina pořízena, opatřena viditelným zajišťovacím prvkem, jenž je součástí obsahu právního významu této listiny, například hologramem; to neplatí, je-li kopie listiny pořízena ověřující osobou na kopírovacím zařízení, a to na náklady žadatele.

Vidimace se neprovede, je-li předložená listina již ověřenou vidimovanou listinou, v jejíž ověřovací doložce je uveden údaj podle § 8 písm. f). Zákon o ověřování pracuje ve shora uvedených ustanoveních s pojmem *viditelný zajišťovací prvek, jenž je součástí obsahu právního významu listiny*. Jako příklad zde uvádí *hologram*.

Notářský řád s pojmem *viditelný zajišťovací prvek*, a ni s obdobným pojmem vůbec nepracuje a vidimaci listin opatřených zajišťovacími prvky nevyklučuje. V případě vidimace listiny, která obsahuje viditelný zajišťovací prvek (např. hologram, vodoznak), opatří notář vidimovanou listinu ověřovací doložkou, ve které skutečnost, že listina obsahovala viditelný zajišťovací prvek, není uvedena.

Pokud bude taková listina následně předložena k opětovné vidimaci, ověřující osoba nemůže vidimaci této listiny odmítnout, neboť pro uvedené chybí opora v zákoně o ověřování (byť je možné s jistotou říci, že prvopis listiny viditelný zajišťovací prvek ve smyslu zákona o ověřování obsahoval). Ověřující osoba v ověřovací doložce v tomto případě vyznačí, že listina, z níž je vidimovaná listina pořízena, je „*již ověřenou vidimovanou listinou*“ a tato listina „*neobsahuje viditelný zajišťovací prvek, jenž je součástí obsahu právního významu této listiny*“.

9. Chybně provedená předchozí vidimace listiny

V případě, kdy klient donese již ověřenou vidimovanou listinu a z jejího obsahu je patrné, že byla chybně ověřena (např. nesouhlasí faktický počet stran a počet stran uvedený v doložce), pak pokud je splněna podmínka doslovné shody mezi předkládanou listinou a vidimovanou listinou, lze takovou listinu ověřit, ale je vhodné o prvotním chybném ověření listiny klienta informovat.

Vidimací se ověřuje, že opis nebo kopie se doslova shoduje s předloženou listinou a nepotvrzuje se správnost ani pravdivost údajů uvedených na vidimované listině ani její soulad s právními předpisy, ověřující za obsah vidimované listiny neodpovídá.

10. Vidimace listiny obsahující otisky prstů

Vidimace se neprovede, je-li předložená listina, z níž je vidimovaná listina pořízena, listinou, jejíž jedinečnost nelze vidimovanou listinou nahradit, zejména občanský průkaz, cestovní doklad, zbrojní průkaz, řidičský průkaz, vojenská knížka, služební průkaz, průkaz o povolení k pobytu cizince, rybářský lístek, lovecký lístek nebo jiný průkaz, vkladní knížka, šek, směnka nebo jiný cenný papír, los, sázenka, protest směnky, geometrický plán, rys nebo technická kresba. Ustanovení § 9 písm. a) zákona o ověřování stanoví pouze demonstrativní výčet dokladů, které nelze vidimovat, nejedná se o výčet taxativní (zákon zde užívá slovo „zejména“).

Z ustanovení § 9 písm. a) zákona o ověřování vyplývá, že pod pojem „*listina, jejíž jedinečnost nelze vidimovanou listinou nahradit*“ lze zahrnout i další listiny (doklady) v tomto ustanovení výslovně neuvedené. V tomto případě však vždy záleží na posouzení ověřující osoby. Pokud ověřující osoba shledá, že se v daném konkrétním případě jedná o listinu, jejíž jedinečnost nelze vidimovanou listinou nahradit, vidimaci takové listiny neprovede, a to s odkazem na ustanovení § 9 písm. a) zákona o ověřování.

Obecně lze říci, že bude-li předložen průkaz s fotografií, jehož součástí je i otisk prstu, lze takovou listinu vyhodnotit jako listinu, jejíž jedinečnost nelze vidimovanou listinou nahradit a vidimaci tak s odkazem na ustanovení § 9 písm. a) zákona o ověřování neprovést (jedná se o „průkaz“).

Pokud však bude k vidimaci předložen cizozemský matriční doklad (např. arabský/izraelský rodný list), který kromě údajů o fyzické osobě obsahuje i otisk jejího prstu (nebo např. otisky prstů rodičů), nebo její fotografie, jedná se dle našeho názoru o listinu, jejíž jedinečnost lze vidimovanou listinou nahradit (listina má deklarovat narození fyzické osoby). V uvedeném případě však doporučujeme si kopii listiny vyhotovit na vlastním kopírovacím zařízení.

V této věci a v obdobných případech listin, které nejsou v demonstrativním výčtu listin v § 9 písm. a) zákona o ověřování uvedeny, proto Ministerstvo vnitra nemůže poskytnout ověřujícím osobám jednoznačný metodický návod.

11. Opětná vidimace částečné kopie listiny

V případě, že se provede částečné ověření listiny např. 1 strana z 5, kde je zároveň tato informace uvedena v ověřovací doložce, jsme toho názoru, že následné ověření takové, již vidimované listiny, pokud tomu nebrání jiné zákonem stanovené okolnosti, se provede jako ověření úplné, tj. 1 strany z 1, informace o skutečném počtu stran listiny je obsažena v první ověřovací doložce.

Pro úplnost upozorňujeme, že v případě vyhotovení úplné kopie z takové listiny musí být její součástí i původní ověřovací doložka.

12. Vyhotovení kopie listiny pomocí fotoaparátu, vidimace listiny formátu A3 a větší

Vidimací se ověřuje, že opis nebo kopie se doslova shoduje s předloženou listinou. Opisem ve smyslu zákona o ověřování rozumíme listinu, která je po obsahové stránce totožná s originálem, nikoliv však po stránce formální (např. pokud je rukopis přepsán na psacím stroji). Přestože se opisy v praxi k vidimaci nepředkládají, zákon o ověřování jejich vidimaci nevyklučuje (přímo ji předpokládá – viz § 6 odst. 1).

Kopii ve smyslu zákona o ověřování rozumíme výstup, který je po obsahové i formální stránce identický s originálem (pořízený pomocí kopírovacího zařízení). Zároveň jsme již v minulosti připustili, že kopie může být pořízena ověřující osobou rovněž pomocí fotoaparátu. Ve většině případů však tento způsob vyhotovení kopie není možný, neboť jej neumožňuje technické vybavení úřadu. Pořizování kopií ověřující osobou pomocí fotoaparátu a jejich následné vytištění by však mělo zůstat pouze výjimečným postupem.

Mezi ověřujícími osobami je zavedena praxe, že předkládané listiny formátu A3 dle přání žadatele pomocí kopírovacího zařízení zmenší na formát A4. S uvedeným postupem Ministerstvo vnitra souhlasí. Pouze upozorňuje na skutečnost, že v takovém případě je nutno vybrat správní poplatek ve výši 60 Kč.

V uvedené věci již ministerstvo v minulosti informovalo matriční úřady (viz bod 1. Informace č. **5/2008**). Pro stanovení výše správního poplatku za provedení vidimace je rozhodující, kolik stran měla předložená listina (**POZOR** - v Informaci č. 5/2008 je chybně uvedeno, že rozhodující je počet stran vidimované listiny). Stranou se pro tyto účely rozumí strana formátu A4 a menší. V případě předložené listiny o formátu A3 je tak třeba vybrat správní poplatek ve výši 60 Kč (2x 30 Kč).

13. Proškrtávání nepopsaného místa na vidimované listině

Po provedení vidimace se vidimovaná listina označí tak, aby text na ní nemohl být po provedené vidimaci doplňován. Vznikne-li v textu vidimované listiny nebo mezi ověřovací doložkou vyznačenou na vidimované listině a textem uvedeným na této vidimované listině nepopsané místo, ověřující osoba proškrtne takto vzniklé nepopsané místo na vidimované listině z levého horního rohu do pravého dolního rohu.

Domníváme se, že v případě listiny v příloze č. 2 je proškrtnutí v horní části listiny nadbytečné, nicméně je v souladu s právními předpisy a nelze jej považovat za pochybení ověřující osoby. V obdobných případech záleží vždy na posouzení ověřující osoby - pokud ověřující osoba v konkrétním případě shledá, že proškrtnutí je důvodné (tj. po provedení vidimace by mohlo dojít k doplnění textu na vidimovanou listinu, aniž by byl narušen smysl jejího obsahu), nepopsané místo na vidimované listině proškrtne (viz např. dolní část listiny v příloze č. 12 – mohlo by dojít k dotištění např. dalšího odstavce smlouvy atd.).

14. Upuštění od vybírání správního poplatku za provedení vidimace a legalizace, snížení správního poplatku rozhodnutím zastupitelstva obce

Správní poplatek je na základě ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, zahrnován pod pojem „daň“. Podle ustanovení čl. 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod lze daně a poplatky ukládat pouze na základě zákona. Z pohledu správních poplatků proto platí, že správní poplatek je možné vybírat pouze v případech, kdy tak výslovně stanoví zákon, tedy zákon o správních poplatcích. Ustanovení § 8 odst. 5 zákona o správních poplatcích stanoví, že v rozsahu stanoveném v sazebníku se správní úřad zmocňuje snížit nebo zvýšit správní poplatek anebo upustit od jeho vybrání. Citované ustanovení zákona o správních poplatcích však není obecným ustanovením, které lze využít libovolně, ale lze je aplikovat pouze, je-li tak stanoveno v ustanovení „Zmocnění“ u dané položky sazebníku uvedeného v příloze zákona o správních poplatcích.

Položky 4 a 5 sazebníku, které stanoví správní poplatky za provedení vidimace a legalizace, ustanovení „Zmocnění“ neobsahují, proto správní poplatek musí být vybrán ve výši stanovené v těchto položkách. Rozhodnutí zastupitelstva, že od fyzických osob s trvalým pobytem v obci nebude správní poplatek za vidimaci a legalizaci vybírán, by bylo v rozporu se zákonem o správních poplatcích.